

NOTANT aliquando iusti, cum vident
impios florere et abundare, xii, 75.
NYCTICORAX figura Christi, xi, 31.

et predicatorem, *ibid.* 30, 31.
NYMPHIDUS episcopus, xxxv, 103,
120.

O

OBEDIENTIA, v, 439. Magna virtus
rationalis creatura sub Creatore consti-
tuta, iii, 141. Sola virtus omni crea-
tura rationali aequali sub Dei potestate,
v, 413. Obediencia virtus tanquam ra-
dicalis ac matrix et plane generalis,
xxv, 280. Obediencia mater omnium
virtutum, *ibid.* 278. Mater custoque
virtutum, iii, 189. Omnium origo ma-
terque virtutum, xxxix, 347. Nihil tam
expectat anime, quam obedire, ix, 394.
Obediencia in omni rationali creatura,
omnis iustitie origo atque perfectio,
ibid. 417, 418. Pietas obediencia qua
una colitur Deus, xxxvii, 366.

Obediencia prestantia, iii, 100. Obedi-
encia laus quanta sit, demonstrat vir-
tus que potuit aliene inobedienciae po-
enam superare, v, 439.

Obediencia homini vehementer a Deo
commendata, xxxvii, 366. Obediencia
bonum quantum sit demonstravit Deus,
cum prohibuit ab arboris hona, ix, 404.
Præceptum prohibens erat homini ne-
cessarium, ut ei promoveret Dominum
suum virtus esset ipsa obediencia, v,
414, 416, 417, 420. Obedienciam exi-
gential Deus, non propter dominatum, sed
propter servientis utilitatem, xxxvii,
366. Sola obediencia tenet palmam, sola
inobediencia invenit poenam, ix, 404.
Obediat superiori se, qui sibi vult subijci
quod est inferius se, xtr, 431. Venit de
pena peccati, ut homo adversus se ip-
sum divideretur, qui mi subditus esse
noluit, ix, 394. Per obedienciam man-
datorum ad occulta sapientie pervenit,
xtr, 491. Custodienda est obediencia
ut percipiat sapientia, et precepta sa-
pientia non est descenda obediencia,
ibid. Nemo antequam habeat humilita-
tem obediencie, vult ad altitudinem
sapientie pervenire, *ibid.* Obediencia

non nisi humilium esse potest, iii, 158.
Primas partes obediencie retinere, xxi,
8. Dura jubet avaritia, et obeditur ei;
levia Deus, et non obeditur ei, xli, 145.
In ea re sola filius non debet obedire
patris suo, si aliqui jussit contra Deum,
ix, 367. Obediencia domini et potesta-
tus omnibus etiam improbis exhibenda,
xli, 243 et seq. Obedire regibus
generale pactum est societatis humane,
xxv, 36.

Obediencia domum Dei, xxvi, 322.
Donum Dei obediencia pia, et obediencia
ex corde, xxxvi, 481. Obediencia ho-
minum majus quam continentia, xxvi,
277. Obediencia Abrahæ, xvtr, 439.
Promissionem obediencie non audis,
sed tentatio probat, x, 36. Obediencia
florum Jonadab commendatur, ix,
367. Obediencia pueri Jesu, xviii, 121.
Christus obediens et subditus erat
parentibus ea dignatione qua filius ho-
minis erat, *ibid.*

OBEDIRIO quomodo a Deo est, ne
injuste, xvtr, 81; xxxviii, 175. Miser-
etur Deus gratuito dono, obdurat uno
justissimo merito, xli, 72. Deus sem-
per obdurat nisi merito, xtr, 493. Ob-
duratio non est nisi ex merito, non item
gratia, xxxv, 514. Ut magna honoris
miseretur Deus, ita nulla iniquitate ob-
durat, xxvi, 162. Obduratio Dei est
nolle misereri, xxxviii, 173. Non ob-
durat Deus impediendo malitiam, sed
non impediendo misericordiam, xli,
68. Obduracionem cordis Deus non in-
vestigando et inspiciendo, sed descendo fa-
cit, x, 88; xvi, 81. Hanc per Angelos
malos in Agyptis operatus est, x, 58.
Cur alius obduratur, alius non obdure-
tur, iudicio divino relinquendum, xvi,
81, 82. Obduratio ex iudicio, xxxvtr,
314, 316. Obduratio peccatorum et

iram Dei in reprobos, et misericordiam
in electos demonstrat, xxxviii, 179.
Obduratio Pharaonis non sine libero ar-
bitrio, xxxv, 311. Quomodo, vi, 216,
217. *Vide PHARAO.*

OBELISCI et asterisci in codicibus
Græcis, vi, 195.

OBJURGANDI sunt qui mala consue-
tudine duraverunt: objurgacionis hujus
effectus, xviii, 334. Objurgatio peccatoris,
ut salubriter confutatur, xli,
208. Objurgatio amantium nonnunquam
acerba, xxi, 141. Esi credit, amat, di-
git objurgator, xx, 395. Hujus et adu-
latoris comparatio, *ibid.* Objurgandi of-
ficium si episcopus negligit bonus; si
impleat, malus dicitur, xii, 144.

OBLATIO altaris, xxv, 104; xli, 179;
xli, 526. Oblationem quando vel ferre
ad altare, vel per sacerdotem Deo offerre
non datur, quid agendum, xxxix, 349.
Quærens quid Deo offerres pro te, of-
fer te, nihil melius in omni creatura ter-
rena, xviii, 78. Te quærit Deus magis
quam munus tuum, *ibid.* 392. Oblatio
apud Memorios Martyrum, xx, 432. Deo
filii non Martyribus, *ibid.*

OBLIVISCI quomodo Deus dicitur, xi,
447. Oblivisci non cadit in Deum, vii,
208; x, 447. Obliviscionem non silpæcere
peccato, Cælestis doctrina, xxxiv, 83.
Oblivio Dei, regio longinqua, xv, 329.
Non debet oblivisci homo a quibus pec-
catis liberatus sit, ix, 520, 521. Oblivio
ingrata beneficiorum Dei fugienda, vi,
457; xtr, 63. Oblivio malorum duplex, vi,
tr, 318. Oblita est anima se ipsam aman-
do mundum; obliviscitur se amando ar-
tificem mundi, xix, 208.

OBSCURITATEM verborum in transla-
tione esse vitandam docet Cicero, xxxix,
383.

OBSCURE locuti sunt auctores sacri,
quare, v, 69. Obscuritas sacerdotum au-
ferunt non inuitis, *ibid.* 38. Non inlan-
danda a doctores Christianis, *ibid.* 68.
In rebus obscuris et difficilibus cavenda
temeritas, xli, 27, 28.

OBSESSIONES, orationes, interpellationes,
gratiarum actiones, qui differunt,
xli, 176. Fiant precationes antequam
illud quod est in Domini mensa incipiat
beneficere, orationes cum benedictis, in-

terpellationes cum postulationes cum po-
pulis benedictis, et post habe omnia gra-
tiarum actiones, *ibid.* 178.

OBSERVANTIA per quam homines ali-
qua dignitate antecellentes, cultu quodam
et honore dignamur, xxxviii, 47. Hanc
vis innata inseruit, *ibid.* 16, 17. Observan-
tia in potestates et in majorem cuicum-
que, sit ordinata, xviii, 242, 246.

OBSERVATIO. Quodam est jugum
observacionum quod abstulit Christus,
xxxv, 13. Observaciones legales Testa-
mento Novo revelato nec Judæis perni-
ciosæ, nec Gentibus necessariae, nec cul-
gum hominum salutares, xxvi, 435.
Observaciones legales non tanquam noxia
removenda, sed tanquam superflua con-
tinnenda Apostolos precipit, xxvtr,
149. Observaciones dierum que culpa-
biles, xxxviii, 504.

OBSESIONIS barbaricæ instans metu
an Ecclesiasticis liceat ad tota loca con-
fugere, xli, 280.

OBSTACULOS Hebræe ob benevolen-
tiam, non ob fallaciam remuneratæ, xxvi,
506. Obstericum Agyptiarum menda-
cium discutitur, vi, 208. *Vide MEN-
DICUM.*

OBTEMPERATE præceptis Medici ut non
surgat, qui noluit credere Medico ut non
aggrotaret, ix, 393.

OBTRICATOREM calumnie sine rixa
refellenda, xxi, 363.

OCASUS Christi, passio Christi, xi, 159.

OCCEPTARE, inlance carmen nomina-
ta postora edere, xi, 71.

OCCEPTARE partem frequenter
Scriptura significat, cum dicit, *supra
mare, vel a mari*, vi, 100; xxxtr, 529.
Occidentales omnes et multi Occidentales
non jejunant sabbato, xxxviii, 385,
389. Occidentaliun provinciarum, et
maxime urbis Romæ vastatio, xl, 320.

OCCEPTARE. Non omnia qui causa mor-
tis alienæ est, reus est, xl, 219. Aliqua-
modo qui causa mortis fuit, potius in culpa
est, quam qui occidit, *ibid.* 219. Cum
homo ab homine occiditur, multum
distat, utrum fiat nocendi cupiditate vel
injuste aliqui aufertur, an ulciscendi
subventendi necessitate, *ibid.* Præceptum
non occidendi exceptioes patitur, ii,
39. Quamvis a crimine homicidii exci-

piantur, licet homines occidant, *ibid.* Contra præceptum non occidendi non fit, quando lex occidit, vel occidit aliquem Deus iuliet, *vi*, 235. Elias iustus, etsi multos pseudoprophetas sua manu peremerit, *xxxviii*, 451. Occidere malos non cullebit licet, *xxi*, 46. Qui sine ulla legitima potestate auctoritate hominem occidit, homicida est, *xli*, 149. Occidere alterum volentem et petentem, et vivere iam non volentem, satis indicat Scriptura non licere, *ibid.* Occidere inimicum, vel qui peccavit in nos, vel ne peccet, non licet, *ii*, 44. Occidere non licet aliquem ad vitam vel suam vel aliorum tutandam, nisi sit miles aut aliqua publica functione teneatur, *xxxviii*, 463. A peccato liber non est, qui hominum, ne aliquid occidatur, occidit, *xxvii*, 284. De Novo Testamento non potest ostendi, quod iustus quisquam interfecerit aliquem, *xxxviii*, 452. Occisio innocentis iniuste perpetratur ab homine, licet iuste a Deo permittatur, *ix*, 146. Occidere innocentem homo non debet, nequam se ipsum innoxentem, *xi*, 230. A se ipso innocens nullus occiditur, *xxxiii*, 192. Occidere se ipsum non licet unum verum Deum colentibus, *ii*, 42. Occidere se ipsum non licet quacumque ex causa, *ibid.* 38, 39, 44. Non licet, vel ad peccatum declinandum, *ibid.* 46. vel ne animus corpore presso hildidini consentiat, *ibid.* 44, 45. aut etiam ab nutum patere vel delectari, *ibid.* 37, 35, 36, 37, 88, 46. Christiani captivatem et mala quælibet alia postius debent ferre, quam se occidere, *ibid.* 44. Quid sentiendum de feminis sanctis que, pudicitiam conservande causa, in flumen se proiecerunt, *iv*, 19, 20. Doctastice homicidiorum amantibus, se ipsos trucidabant, aut trucidandos offerebant, *xi*, 449. Razi facili frustra se tuentur qui se ipsos occidunt, *xli*, 150. Occidere se ipsum nulli his esse ex Job exemplo ostenditur, *xxxiii*, 218. Fortitudo non est se ipsum occidere, *iv*, 19, 20. Preceptum non occidendi quædam ad bestias extenditur, *ibid.* 10. Manchari, etiam ad herbas, *ibid.* 20. Occidere peccata possumus, quare, *ii*, 89.

Occiduntur peccatores cum obscuro intelligentia alienantur a vita Dei, *xi*,

329. Deus vult occidere in homine quod homo fecit, et salvare quod ipse fecit, *ibid.* 149. Perimat aliena iniquitas carmen tuum, dum servet veritas animam tuam, *x*, 98. Nemo occidat animam suam pro corpore alterius, *vii*, 143. Aut occidis iniquitatem, aut occideris ab iniquitate, *ix*, 178. Parentes dicuntur spiritaliter homicidæ, quando parvulos baptizatos demoniorum sacrilegis conatur obligare, *xxxix*, 237, 238. Occidere sanguinem pro effundere occidendo, *vi*, 55.

Occisus Christus mortem occidit, et in æternum nos de manu eius liberavit, *xxii*, 162.

Occulsa filii, que, *vii*, 107.

Occulta. De oculis iudicia hominum teneantur, *xi*, 437.

Occulat Deus, ut nesciat, quod nobis proli sua prodest, *viii*, 58.

Occupatio. Nimis intentus humanis actionibus, Deo quodam modo vacatur, *vi*, 249.

Occurrere in aliquem vel alium, pro, occidere, *v*, 518; *vi*, 622.

Ocranes, *xi*, 320, 321. Librum Hieronymi, in quo de resurrectione carnis præclare disputat, ab eo petit Augustinus, *ibid.* 429. Tribus ipsius epistolæ unam scribit Augustinus, *ibid.* 421.

Oculi æstus luxuribus incrementis et decrementis augetur et minuitur, *ii*, 925.

Oculus, *xxxix*, 328.

Octava regeneratorum, *xiv*, 142. Octava infantum, *xx*, 348; *xxi*, 4. Octavarum dies sancti, *xxvi*, 388. Graviter puniri solent, qui per octavas sanctarum modo pale teligerit, *xxxviii*, 521. Octo dies Neophytorum distincti, *ibid.* 520. Octavarum dies tertius vel etiam ipse octavus ad lotionem pedum a nonnullis electus, *ibid.*

Octavianus episcopus, *xi*, 389, 434. Octavus episcopus, *xi*, 389, 434.

Octavus consulis caput positum in fortis, *ii*, 157.

Octava præceptum: *Felam totimianum non dices*: octava Egypti phleg; locusta animal dente novum, *xxii*, 376.

Octavus civitas, *xxxi*, 445.

Octo Martyrum basilica, *xxi*, 362.

Oculus a velocitate appellatur, *xviii*, 184. An oculi videndo aliqui patiuntur: *fuse*, *i*, 287. Oculi non vident, sed quædam per oculos videt, *xix*, 76; *xx*, 237. Oculi sunt fenestrate mentis, *viii*, 239. Oculorum nomine cæteri sensus significati, *xviii*, 620. Oculi sensus præcipue, *xvi*, 271. Pupille cingitur acies luminis, quo lux et tenebræ dijudicantur, *vii*, 247. Apertio oculorum Adami et Eve et discipulorum Emæus non figurative accipiendi, *v*, 543. Oculorum apertio in primis parentibus quidem, *xxxvii*, 368. Oculi impii, impudici cordis est multus, *xxvi*, 576; *xli*, 186. Oculorum petulantia reprimenda, *viii*, 439. A viro non figurat in femina, *xxvi*, 576. Oculorum illecebræ, *ii*, 357; *iv*, 313. Oculis illecebræ, *xxi*, 101. Oculorum corporis quam animi major iactura æstimatur, sed et ex eis, *ix*, 342. Oculorum cibus lumen est, *v*, 239; *xxi*, 410.

Oculi diei lumina, *xvii*, 172. Oculi alii nobis sunt ab oculis carnis, *ii*, 288. Oculi duplex, interior et exterior, *xv*, 99. Oculi carnis et oculi cordis, *xix*, 358; *xx*, 512. Oculi cordis, *xxvi*, 511. Oculi cordis præstantiores oculis corporis, *x*, 144. Oculorum corporum nullus radius ad lucem mentis accedere potest; in ea non locorum spatia vel intervalla videntur, *ibid.* 142. An corporis oculis videri Deus possit, *xviii*, 158; *xx*, 443. Oculis corporis Deus non se ipsum, sed per creaturam visibilem apparat, *xvii*, 210. Oculo corpore forte ad horam Deum vidit Job, *ix*, 307. Oculo corpore forte ad horam Deum vidit Simeon, *ibid.* 305. Deus oculis corporis non videtur, sed mentis, *xi*, 143, 153, 158, 160, 162. Oculis corporis neque etiam a Christo Deo videri potest, *xi*, 300, 301. Oculis corporeis neque in futuro sæculo Deum videbit, *ibid.* 158, 161. Oculis corporeis nihil videre potest, nisi quod corporeum est, et in loci spatio intervallo, *ibid.* 154. Oculis corporis invisibilis est Deus, *ibid.* 144, 147, 148, 157. Oculis corporeis nunquam poterit videri Deus, *xxxix*, 167. Sunt qui eo procedunt, ut possibilitatem videnti Dei oculo corpore, etiam impis

dient, *ibid.* 168. Ne Christo quidem potuisse prestari, ut oculis corporis videret Patrem, *ibid.* 169. Oculis corporis Deum in resurrectione se videntem, *xi*, 147, 148. Oculi autem qui hoc astruant, *iv*, 147, 148. Oculi beatorum videbant incorporea, *iv*, 307. Oculi corporei oculis cordis non sunt comparandi, *xi*, 141. Oculi corporales aliquid in celo videbant, *ibid.* 154. Oculi cordis præstant servum videntem sed fidelem, fortissimi tunc infideli, *xx*, 338. Oculi cordis nunc illuminantur specie, postea illuminantur spiritu sancto, *xviii*, 158. Oculi carnis multum diliguntur, multum negliguntur oculi cordis, *xviii*, 447. Si cui oculis carnis penalis est lux visibilis, ita et oculis cordis lux justitie, *ibid.* 446, 447. Oculis mentis quantum interturbet turba phantasmatum ex carnalis vite consuetudine, *xi*, 142. Quid exigendum, qui corporalium qualitatem imaginariis formas ab acie mentis non potest abigere, *ibid.* Oculis mentis quibus moribus turbatur, *v*, 470; *xviii*, 446. Oculi mentis, *v*, 470; *xviii*, 446. Oculi, *vii*, 408. Interiorum oculorum cæcitas est non intelligere, *xi*, 467. Oculis interioribus hominis difficile sanari, *xxviii*, 181. Opera nostra nunquam tota est sanare oculum cordis, *xvii*, 446. Oculis mentis cœlyrio mercedis præcepti sanantur est, *vii*, 325. Oculi cordis quo Deus videtur, per fidem mandandus, *xvii*, 444; *xx*, 27. Ut interiores oculi aperiantur et serenentur fide corda mandantur, *xi*, 468. Quis sit oculis cordis simplex et mundus, *xiv*, 268, 269. Oculus cordis, *ix*, 382. Oculi fidei qui non habent, qui *xii*, 492. Oculi fidei non habent, qui invident felicitati impiorum, *viii*, 416. Oculis Dei vitare nemo potest, *v*, 382. In eo qui oculis hominis timeat, *ii*, 82. Non timeat, *vii*, 37.

Oculi Dei in eo sunt, cuius oculi ad Deum, *vii*, 460. Oculi corporis mystici Christi, clara et emittentiora mentis ejus, *x*, 298.

Oculis mittere in aliquem, id est, amare, *iv*, 485. Ante oculos habere, est diligere, *xi*, 11. Oculis suos erucere, ad magnam indicandam dilectionem, *vi*, 447. Oculis significat amicum, *xv*,

166. et id quod vehementer diligitur, xvi, 165. Oculus pro intentione ponitur, xvi, 143.

OCULUS est in inveterata, vii, 321; viii, 517; xviii, 89, 207; xxxviii, 411. Quomodo oculum ex ira lat, xvii, 89. Oculum subreptum, dum nulli irascenti ira sua videtur injusta, xxxviii, 411. Unde homines amamus, aut odio habemus, xiv, 428; x, 232. Vigilandum est ne cujusquam odium crucis infirma teneat, xxxviii, 411. Oculum extinguat oculum, vii, 408. Dilectio lamen est odium tenebre, xviii, 518. In tenebris et in carcere est, qui odit, x, 244. Vita nostra dilectio, mors odium est, viii, 517. In charitate latitudo est, in odio angustia, xii, 223. Oculum charitatis fontem de corde manantem diluatur, xxi, 329, 330. Oculum in proximum, cor gravis vastat, xxv, 26. Oculum ei qui odit, gravis nocet, quam alteri, xviii, 390.

OCULUS est qui fratrem odit, vii, 321; xviii, 89, 208. Qui oderunt fratres, viri sanguinum sunt, xii, 330. Plus possidetur a diabolo, qui non solus alienatus est a Deo, verum etiam gratia odit servientes Deo, iv, 84. Odii gratia qui nullum ex odio commodum querit, aut incommodum fugit, xvi, 238. Odissime inique quodam vitium sit, viii, 146. Odis nolite concipere, aut cito finire, xvii, 338. Oculum cito deponendum, ne corruptat cor, xx, 470. Ira festiva, odium trahes est, viii, 517; xviii, 89, 389; xx, 102. Odi habentis, et irascens peccatum multum distat, xviii, 323. Oculum licitum, quod, iii, 168. Oculum perfectum est, in quo ne propter vitam homines oderis, nec vita propter homines diligas, xii, 332. Mali non sunt odio habendi, quare, viii, 518. Oculum concipiendum, non hominis, sed ejus quod male fecit homo, xviii, 377; xviii, 89; xix, 209. Securi odium in malis malitiam, et diligimus creaturam, xi, 407; xii, 338. Oculum crimen maximum est posseque, quoniam sit voluntaria peena patientis, xi, 263. Oculum non in persecutorem, sed in diabolum qui per eum operatur, ferri debet, xii, 272, 398. Oculum in parentes quale precepit, xii, 489.

Odium Dei quid sit, vii, 144. Odit Deus omnes qui operantur mendacium, *ibid.* 143, 144, 145. Si odisti quod odit Deus, eris Dei amicus, xvii, 300. Ipsum odium peccatorum similes nos incipit facere Deo, x, 178. Christiani exemplo Christi discere debent odio haberi gratis, ix, 320. Oculum amamus, amor nequitus, ac vice versa, xii, 303.

ODOLLAMITES interpretatur Testimonium in aqua, xxxix, 39.

ODORANDI libido, xxxv, 294. Ut se gerebat Augustinus ad odorem illecebras, xxv, 266.

ODOR bonus Christi, omnes fideles, viii, 290. Odor bonus, sancti, xx, 430. Bono Christi odore alii sapuntur, alii percunt, viii, 305. Quomodo, xx, 430, 431. Bonus odor bonos vegetat, et malus odor malos necat, vii, 290.

ODA urbs, xxxi, 448.

ODORIS monstrum quoddam que Spilings dicebatur humana facie quodrupedem, solita que ab illa proponi solebat veluti insolubili questione, quo preceptio pariter compulsi, iiii, 448.

ODORINUM, ii, 314.

ODIA mons, iiii, 446.

OFFENSAM demandat exemplo Christi, xx, 107. Offensum paulo asperioribus litteris episcopum quanta cura Augustinus placare conetur, ix, 155, 166, 167.

OFFICIA LESORUM, ISMIRI.

OFFICIALIA comitia, xxxix, 335.

OFFICIALIBUS forensibus quid licet accipere, quod illi restituere teneantur, xi, 323.

OFFICIUM nomen in Ecclesiasticis libris minus usitatum, Ambrosius non timuit, xxxix, 411. Officium nostrum, nos officium, sed sine pressandum est, xi, 433. Officium omnia ad hominem adipsiculum referenda sunt, ix, 483. Officium imperandi, saepe meritorium est accipiendi, xii, 418.

Officium publicum, xxxii, 279, 408; xxxii, 37, 46, 79, 80, 81, 136, 137. Officium consularis, xxxix, 335. Officium totum ante justificationem ambulat, xviii, 363.

Officium interpretatur Coercens, xii, 263. et etiam Conclusio, *ibid.* 246.

Oeux vice Ogyges, aut Ogygius rex,

iv, 174. Quando fuerit, non convenit inter scriptores historiae, iiii, 440. Ogygius diluvium, *ibid.*

OLEA ranculus signum pacis, iv, 475.

OLEASTER tametsi bonus, mali tamen in Scripturis significationem habet, xxxv, 396. Oleaster Dominus tulit et in olivam inseruit, et oleaster in olivam insertus non hanc amaras, sed olivam dedit, xxxii, 271. Oleaster et oliva, xviii, 489; xx, 63, 64, 71. Oleaster nascitur etiam ex olea semine, xii, 75. Rami naturales praedictum, inseruit oleaster, quare, xviii, 361.

OLEA magis immunda, quam carnes, censeri deberent a Manichaeis, xxviii, 278.

OLEUM. Olei inventrix Minerva, iiii, 445. Oleum ad sacramenti administrationem benedictum, xxxi, 369, 370. Oleum visibile in signo est, oleum invisibile in sacramento est, oleum spirituale non, xxv, 92. Oleum Christi, etsi per peccatorem ministratur, non est oleum peccatoris, xx, 387, 394. Oleum portare secum, xviii, 504. Oleum qui secum habet, oleum peccatoris non quaerit, xii, 370. Oleum alienum, xviii, 504. Oleum ementes et vendentes, *ibid.* 305. Oleum vendunt adulatores, xviii, 504. Oleum peccatoris, est falsus laus adulatores, xii, 370; xviii, 503. Oleum gloria est, xii, 370. Gloriatio ipsa est, xii, 16. Oleum interius, *ibid.* 47. Oleum significat testimonium bonae conversationis, xii, 370. gratiam ac Spiritum sanctum, xii, 277; xx, 178. Iesum spiritalem, vii, 309. Oleum et amara, xvii, 310, 336. Oleum et oliva, xviii, 378.

OLIVAR Sinopenis, xx, 160, in nota inferiori.

OLIVA in sacro eloquio pacem significat, xxv, 370.

OLIVE fructus charitatem significat, xiv, 479. Oliva et olestri exemplum, utomque explicat quomodo peccatum originale de parentibus etiam renatis trahi possit, xxxiv, 282.

OLIVA tribulationem significat, ix,

104. Olla sp̄a in tribulationibus, *ibid.* 105. Ardet olla iniquitatis, sed major est flamma charitatis, *ibid.*

OLIBRUS, xvii, 339.

OLIVETUM. Mons Oliveti sublimitatem Dominice pietatis et misericordiae designat, quia Graece *oleos*, Latine misericordia vocatur, xxiv, 29.

OLIVETUS maior Alexandri, ii, 443.

OLIVETUS episcopus Hispanus, xxxv, 90. Eius sermo Ecclesiasticus, *ibid.*

OLYMPUS Macedonia mons altissimus, xvi, 463; xxvii, 433. Olympi montis altitudo, iiii, 279. In vertice montis Olympi nec nubes videntur, nec ventos sentiri dicuntur, v, 222; vi, 120. Nec altius volare, nec homines ibi diu vivere possunt, *ibid.* v, 222. An montem Olympi transcendit aqua diluvii, vi, 120. Olympus deorum habitaculum, xxxix, 136. In hoc monte castra posuit Jupiter adversus patrem bella gerens, xxxviii, 290.

OLYX vox in sacris Litteris olim inusitata, xii, 436.

OMNES. Non semper omnes omnino nullo praeferimus intelligere oportet, xxxiii, 519. Omnes in Scripturis pro omnibus generibus, xxxvii, 286, 287. Hoc sensu omnia ergo ad Christum veniunt, ix, 198, 199. Omnes pro multis, xxxvi, 436. Omnes quomodo de omnibus non dicatur, xii, 43. Non est contrarium ut idem sint multi qui sunt omnes, xxxvi, 413, 414, 415. Omnes et multi quomodo ab Apostolo intelliguntur, *ibid.* 405. Omnes quomodo a Petolo intelliguntur, *ibid.* 410, 413, 414. Quomodo dicuntur omnes ex uno in condemnationem, *ibid.* 206. Quomodo et omnes per Adam peccatores, et omnes per Christum justi, xxxiii, 283; xxxiv, 269; x, 527. Et omnes per Adam ad condemnationem, et omnes per Christum ad justificationem, xxxiii, 333; xxxvi, 408. Et omnes per Adam ad mortem, et omnes per Christum ad vitam, xxxv, 456. Omnes quomodo vivificantur in Christo, xxxvii, 450, 453. Quomodo veli Deum omnes salvos fieri, xxxv, 276; xxxvi, 46. Omnes non omnes assentunt in justificationem, sed omnes qui renascuntur, nominis per Christum renascuntur, xi, 253, 338, 339. Om-

nes doceri ut veniant, quo sensu recte dicitur, xxxvi, 71. Unum hominem a Deo illuminari, quo sensu dicitur, xxxii, 209.

OPERA in uno Deo laetamus, xii, 321.

OMNIPOTENS Dei nihil admittit, quod nec peccare, nec mori, nec se ipsum occidere potest, xxxiii, 325. Omnipotens non ob aliquid veritatis dicitur Deus, nisi quoniam quidvis vult potest; nec ejus voluntatis effectus impeditur alicujus creature voluntate, xxxv, 459. Omnipotens Deus faciendo quod vult, non patiendo quod non vult, ii, 236. *Vide* Deus.

OPORTET, xxxix, 502. Hoc vocabulo contra Arianos et Eunomianos errorem defendebatur Patrem et Filium et Spiritum sanctum esse unius ejusdemque essentiae quod plenus dicitur unius ejusdemque naturae, *ibid.* Homonians vocabant Ariani et Eunomiani, Catholicae veritatis defensores tanquam male novi nominis, nec se ipsos intuebantur insanos, *ibid.* 502, 503. *Vide* HOMONIANI.

OPERA nomine intelliguntur ii, qui pauci ab omni negotio liberi Deo servant, vii, 406. Onagri gontes significant, xi, 138.

OPUS vicesimus novus rex Assyriorum, iii, 457.

OPUS Christi leve per charitatem, x, 278, 279. Opus nostra juvenem portanda, xxxviii, 111. Qui habent charitatem, portant invicem onera sua, xii, 437. Nihil sic prolat amicum, quemadmodum oneris amici portatio, xxxviii, 112. Ad portanda aliorum opera Christi exemplo incitatur, *ibid.* 113. Christum diligendo, facile sustinemus infirmitatem alterius, *ibid.* 116. Amicorum mala firmius sustinemus, *ibid.* 115. Opera portanda quomodo, *ibid.* 113.

OPERUM duo genera, xix, 409. Opera alia sunt participanda infirmitatibus, alia reddende rationis Deo de actibus nostris, xxi, 480. Onus paupertatis et divitiarum, xix, 408. Onus pigritiae, *ibid.* 404. Sua cuique opera, peccata, *ibid.*

OPERA. Si quam operam monachi

Ecclesiam desideraverit, nec ille claudine avida suscipiat, nec blandiente desidia respiciat, xxxviii, 468.

OPERA omnia sua cum quiete operatur Deus, x, 352. Operari Deus dicitur, quando jussu suo ejus bene operantur, dicitur et requiescere, quando in illis requiescunt, xxv, 549. Opera Dei in Verbo erant antequam fierent, viii, 288. Eadem sunt opera Patris et Filii, xi, 275. In rebus supra naturam mirabilibus, tota ratio facti est potentia facientis, xxxix, 509. Opera sua cur Deus ante oculos nostras ponat, xi, 94. Opera Dei compendio narrantur, xix, 405. Omnia opera Dei laudant Deum, xii, 145, 146. In omnibus Dei operibus gratia insinuat, xii, 415. Deus in homine et velle et operari operatur, xxxvi, 7. Contra eos qui dicunt, si agitur, non agitur, responso est: Si non esset operator, Spiritus Dei non esset cooperator, xix, 336, 337. Spiritus Dei exhortante, illuminante, adjuvante agitur, *ibid.* 336. Sic vos scitote agere bona, ut sit rector Spiritus adjutor, *ibid.* 337. Agis quidem, illo non adjuvante, libera voluntate, sed male, *ibid.* 338.

OPERATIO hominis in parabolis, quibus, xxxvii, 465. Operari carum et non spiritu, utile non est: operari spiritu et non carne, pigritiorum est, xvii, 477. Debeamus et tenere spiritalia, et non carnaliter optari carnalia, *ibid.* Opus corporale operari jubentur servi Dei, ut in manibus suis se transigent, xxvi, 323. Opere manuum viventes manchi, xxvii, 537; xli, 334. In monachis desidiosis nocentes operari, xxvi, 538, 552. Frustra obtendunt se vacare orationi, Psalmis, lectioni et verbo Dei, xxvi, 343. Tanquam conservatricem Evangelii predicantur pigritiam suam, xxvi, 352. Quam inepie, *ibid.* Insunt tunc melioribus ac laborantibus monachis, *ibid.* 452, 363. Sanctitatis nomen sibi arrogant, *ibid.* 365, 366. Si manibus operentur, misericordius agunt, quam cum omnia sua erogant, *ibid.* 551, 552. Aliis deest excusatio, *ibid.* 551, 558. Nullo modo decet, ut in ea via ubi sunt sanctorum laboriosi, ibi fiant officios otiosi, *ibid.* 558. Qui in saeculo fuerunt opulenti, si infirmitatem obten-

dant, eredeni et ferendi, *ibid.* 550, 558. Quae monachis iungenda opera, *ibid.* 558. Operari corporaliter perceptum relaxatum est Apostolis, *ibid.* 528; et Evangelii ministris, *ibid.* 523, 550. Hac licentia non usus est Paulus, quare, *ibid.* 535. Opera honesta ad vicium comparandum, quaeam, *ibid.* 538. Liber de opere monachorum, xvi, 519; xii, 534.

OPERA servilia, quae, xv, 345. Operari te aliquid non putes, nisi in quantum malus es, xii, 416. Operarii ad vineae culturam conducti, xviii, 430.

OPERA, alia ex fine vel bona vel mala redduntur, alia sunt per se peccata: haec nullo quasi bono fine facienda, xxv, 487. Opera vere bona, quae sint, xxxv, 283. Opera bona ex quo fonte manant, xxxix, 420. Opus bonum intentio facit, intentionem fides dirigit, vii, 439. Discamus in similitudine operum discernere animos operantium, xxxix, 477. Operum bonorum finis, xvii, 251. Quidquid homo veluti recte fecerit nisi ad pietatem quae ad Deum est referatur, rectum dici non oportet, xxvi, 53, 176. Opera recta esse non possunt, cum cor directum non est, x, 37.

OPERA tunc recta et munda sunt, cum ad charitatem diriguntur, x, 297; xii, 241. Tunc recte, tunc iuste, tunc pie fit, cum opus bonum in ejus laudem fit, cuius gratia donatur ut fiat, xli, 61. Tunc est vere opus bonum cum a charitate incutatur agentis intentio, et tantum ad locum suum rediens, rursus in charitate requiescit, xxv, 504, 505. Opus illud est bonum quod fit propter vitam aeternam, si tamen ipsa speretur a Domino per Christum: alias impium est, x, 286, 297. Opera bona nulla ante fidem, aut sine fide, xli, 12. Fides non ex bonis operibus, sed bona opera ex fide, xvii, 166. Ubi fides non erat, bonum opus non erat, vii, 439; ix, 304. Opera bona fit ab homine: fides autem fit in homine, sine qua illa a nullo sunt homine, xli, 58. Opera sine fide nulla, xii, 288, 406. Opera ante fidem iocuna, vii, 430, 443; x, 452. Nulla operum laudabilitur copiat sine recta

fide prodest, xxxv, 18. Nemo jactet opera sua ante fidem, nemo sit piger in bonis operibus accepta fide, vii, 446.

OPERA bona ex gratia, xxxiii, 471. Opera bona gratiam non praecedunt, sed subsequuntur, xxxvii, 316; xxxviii, 103, 160, 161. Opera ex gratia, non ex operibus gratia, xi, 483. Operibus bonis debetur merces si fiant, sed gratia quae non deletur, praecedit ut fiant, xxxvii, 302. Ea sola bona opera dicenda sunt, quae fiunt per dilectionem Dei, ix, 303; xi, 446, 497. Opus unum est in quo sunt omnia, fides quae per dilectionem operatur, x, 297. Fiant cum requie opera bona, cum fides per dilectionem operatur, vi, 316.

OMNIA opera nostra bona, unum corpus est charitatis, x, 297. Nullus ante gratiam fidei de bonis operibus gloriatur, xvii, 430. Opera quae non fiunt ex gratia, qui sunt hominum, aut peccata, aut servilia, vi, 316. Opera bona habere malis non potest, xvii, 322. Radix nostra, charitas nostra; fructus nostrus, opera nostra, xvii, 473. Non fructus est bonus, qui de radice charitatis heri debet ex corde, adeoque dilectione iustitiam, non formidine peccati, x, 37. Opus bonum, non quod timore fit, sed quod amore, xvii, 166. Quanto quis ex timore, quando ex charitate operatur, xix, 230. Opera quae cum tristitia facis de te fiunt, non facis, x, 340.

OPERA bona Dei dona, xii, 302; xxi, 192; xxxv, 117. Opera bona ex se nobis, sed ex Deo, xvi, 202. Ad salutem pertinet ut opera bona et iustitia nobis ex Deo sint, et non ex nobis, xxxvii, 315.

OPERA et fides a Deo sunt, vi, 39, 40. Opera nostra facta bona sunt, quia Deus ea nobis donat, xvi, 410. Opus bonum et ipsius Dei est, et nostrum est, xli, 500. Opera bona ex Deo et homine, vi, 313. Opera bona et a libero arbitrio, et ab adiutorio Dei simul, xvi, 83. Velle et operari, hoc est quod Deus donat homini, cum justificat impium, xii, 47. Si Deus in nobis operatur, ut et nos operemur, xvii, 290, 306. Operari nihil boni potes, nisi illuminatus a lumine Dei, et ferveatque a spiritu ejus

xi, 341. Opera nostra bona, potius Dei quam nostra, xv, 314; xvi, 302. Opus abs nobis est, sed non solus; operis merces a solo Deo, xxi, 190. Nisi Deus adjuvet bona opera nostra, impleri a nobis non possunt, vii, 393; ix, 166. Opera bona quomodo ipsi faciamus, cum Deus in nobis operetur, xxi, 437; 438. Opus tuum in me vide, non meum; nam mecum si videris, damnas; tuum si videris, coronas, *ibid.* 302.

Opera nostra bona Deo trihenda sunt, i, 321; xxvii, 442. Non nobis assignanda, xxi, 208. Gratiae Dei, non propriis viribus trihenda, xxi, 267. Opera bona qui sibi assignat, declinat in dextram, *ibid.* 346, 347. De bonis operibus non in se gloriantur, xvi, 214. De suis operibus gloriantes significantur in posterioribus tabulis Moysi datis, vi, 311. Gaudere in operibus Dei, quid sit, x, 16. Servi Dei, dupliker opera Dei, *ibid.* 296. Eadem sunt opera Patris et Filii, xi, 375.

Operum honorum necessitas, viii, 263; xi, 59. Opera cum fide necessaria, vii, 439 et seq. Operum honorum initium, est confessio operum malorum, xv, 95. Opus summum hominis est laudare Deum, viii, 292. Opera bona exercentur in abstinentia ab illicitis cupiditatibus, xv, 163. Opera misericordiae tunc temporis exercenda, xvi, 273; xxvii, 403, 364; xxi, 400, 343, 356. Opera misericordiae in hac tantum vita, non in futura erunt, xvii, 262; xvii, 262, 273, 404; xxvii, 371, 371, 448. Opera misericordiae superare debent afflictionem nostras, xxi, 345. Quanto magis urgent tribulationes hujus mundi, tanto amplius opera misericordiae exerceri debent, xxxix, 426. Quod alter minus potest, in eo qui potest facit, si in altero digno, quod ideo quia non potest ipse non facit, *ibid.* 488. Opera misericordiae sola commemoranda sunt in iudicio, xxvii, 223. Opera misericordiae, opera iustitia sunt, viii, 417. Sacrificia sunt, *ibid.* Semina nostra sunt, xii, 100; xvii, 425. Opera bona valent ad obtinendam beatitudinem, xv, 314. Opus te terret, mercedem vide, xvii, 248. Operum honorum merces non in tempore speranda, xvii, 278. In eis qui putant pe-

rire opera sua, quia non eis redditur merces peritura, xv, 331. Non ex operibus, quo sensu non salvari negat Apostolus, xxxv, 480. Non ex operibus, sed misericordia Dei, et vocatur, ut credamus, et creditibus praestatur ut bene operemur, xxi, 501. Opera legis non iustificat hominem, nisi per fidem, Jem, Christi et gratiam Dei, xxi, 78. Justificatio ex fide sine operibus, xxi, 100. Opera legis quaedam post fidem superflua, quaedam ante fidem nulla sunt, xvii, 130. Opera legis lipertita, *ibid.* 95. Opera bona omnia amant in luce constanti, xxxix, 492. Opera bona in manifesto facta dupliker habent utilitatem, xxx, 243; xxi, 212. Opera bona quomodo coram hominibus, et non coram hominibus facienda, xvii, 54, 167; xix, 249; xxi, 214. Opera bona quo fide fieri debent coram hominibus, ix, 217. In bono opera laudem nostram quaerere prohibentur, xxi, 215. In operibus bonis vitanis quis animus sit de futuro opere, quis de praeterito, xvii, 481. Opera bona non semper intermittenda, quod aliqui inde scandalizantur, xxi, 400. Interdum tamen personarum habita ratione ab eis abstinendum, *ibid.* 401. Opera Ecclesiarum quibus honoratur Deus, sunt texture quaedam, vii, 98. Opera hominum dicuntur filii eorum, xi, 170. Opera bona tanquam filii vite nostrae, xxx, 482. Opera bona nihil prosunt iis qui sunt extra Ecclesiam, xv, 411. Omnes astabianus ante tribunal Christi, ut ferat uniusquisque secundum ea quae per corpus gessit, non secundum ea, quae in dno videri gesturus fuisse, xxi, 297, 290. Deus reddet unicuique secundum opera ejus, xxxv, 311.

Opera mala quoniam sint, vii, 183. Opera mala laudantes, canes ligentes ulcers Lazari, xix, 339. Opera mortua quae oportet mortificari, xiv, 316; xxvi, 60. Opera cornu. *Vide* Cano. Opus bonum non multum laborat, melius opus habet laborem, x, 332. In malis operibus nostris, Dei opera bona sunt, i, 499. Occupatio qua infidelium opera tanquam bona delanduntur, xxxv, 368. Opera aliqua bona, sine quibus difficillime vita conjugis possini

hominis inventitur, non prosunt impio et bonis quae faciunt infideles, Dei sunt dona, xxxv, 368. Operi divino, non humano trihendum, quod Polemo Xenocratius disputatio ab echiostate sit liberatus, xi, 90. Quanto magis quod ali convertatur ad Deum, *ibid.* 100.

Opus magnum Christianorum sunt necessitates egentium, xxi, 63.

Opus huiusmodi seu serpentinum, xxvii, 483; xxxii, 527. Opus huiusmodi colubro nominati sunt; coluber enim Graece ὄφεις dicitur, xxvii, 222.

Opinio et sensus qui differant, xxvii, 370, 371. Quod nosse intelligi neque sentiri potest, temerarium iudicium alique nugatoriam egenit opinionem, xxxviii, 282. In falsas opiniones ruere turba promior est, i, 103, 256. Opiniones inerte dubiose asserenda: temeritas, difficile sacrelegi nomen evitat, vi, 114. Opiniones erroneae convincendae difficillimas, ii, 60. Non parvum malum est perversis opinionibus, non solum ad committendum blandimento voluptatis adduci; sed etiam ad defendendum peccatum, a medicamento confessionis averte, xli, 305. Si falsis opinionibus tanto quisque inseritur magis, quanto magis in eis familiarissime volutatur, nullo id facilius in rebus veris animo accidit, xxxviii, 261. Opiniones et exemplo multorum contra legem Dei non adherendum, xxv, 542. Cum contradicatur opinionibus aliorum, id fiat absque prejudicio claritatis et veritatis, xxxix, 118. Opus, xxi, 32. Quod fect Opus, ad suos non pertinere debet Donatista, *ibid.* 436. Opus meum, Mustitani et Assuritanii episcopos suos coegerunt ut ad Primiani communionem revertentur, xxxix, 437, 488; xxxviii, 474, 484; xxxix, 77, 419. Quicumque ab illo baptizati sunt, ubi non poterunt, etiam in sententia Donatistarum, xxxix, 393. Opus Gildonianum in carcere extimuit, *ibid.* 390. Opus maritimum dicebant Donatista, xxxix, 77. Eius natalitia magna celebratione frequentabant Donatista, xxxix, 28; xxxix, 318.

Opus presbyteri, xxxix, 3.

Opus mentium, Deus, ii, 252.

Opus, quid, ix, 393. In op-

erant purgationem potius quam damnationem completitur, xxxix, 448.

Opus episcopos, xi, 76, 445. Opus Augustini de origine animae, responsio questionum, xi, 18.

Opus Thaugundensis episcopos Donatista, xxxix, 152, 156; xxxix, 129, 430, 473; xxxix, 397, 440; xxxviii, 441. Gildonianus dicitur, xxxix, 144, 192; xxxix, 483; xxxviii, 485. *Vide notam* (42) ejusdem voluminis. Quare sic appellatus, xxxix, 146, 152. Opus Gildonis satellites, xxxix, 189; xxxix, 129, 133, 395. Opus comas, Deus est, xxxix, 32, 38, 47, 133, et fides, xxxix, 465. Opus dictum de suis ordinatoribus, xxxix, 77. Opus facta crudelia, xxxxi, 31. Opus raptorum unidique conelamabatur, xxxi, 162. Iur, raptor, proditor, oppressor, separator, xxxix, 49, 239. Opus basilicenses, xxxxi, 150. Opus Ecclesiam Catholicam terra marique arnatis turbis atrociter et hostiliter oppugnavit, xxxix, 83. Sub eius iniquitatis tota Africa genuit, xxxix, 70; xxxviii, 134, 476. decem annos, xxxxi, 476. Opus Donatista improbandum, *ibid.* 144, 146, et tamen in communiore tenebant, *ibid.* 146. Opus secleratum longo tempore sibi notum damnare timebant Donatista, *ibid.* 465. Tandem cum perturbant, quando tinuerunt, *ibid.* 303. Opus Gildonianum adulationis oleo luxuratum Donatista, *ibid.* 199. Adulationes, obsequia, etc., Donatistarum ergo Opus, xxxix, 32. Quod fect Opus, ad suos non pertinere debet Donatista, *ibid.* 436. Opus meum, Mustitani et Assuritanii episcopos suos coegerunt ut ad Primiani communionem revertentur, xxxix, 437, 488; xxxviii, 474, 484; xxxix, 77, 419. Quicumque ab illo baptizati sunt, ubi non poterunt, etiam in sententia Donatistarum, xxxix, 393. Opus Gildonianum in carcere extimuit, *ibid.* 390. Opus maritimum dicebant Donatista, xxxix, 77. Eius natalitia magna celebratione frequentabant Donatista, xxxix, 28; xxxix, 318.

Opus presbyteri, xxxix, 3.

Opus mentium, Deus, ii, 252.

Opus, quid, ix, 393. In op-

erant purgationem potius quam damnationem completitur, xxxix, 448.

Opus episcopos, xi, 76, 445. Opus Augustini de origine animae, responsio questionum, xi, 18.

Opus Thaugundensis episcopos Donatista, xxxix, 152, 156; xxxix, 129, 430, 473; xxxix, 397, 440; xxxviii, 441. Gildonianus dicitur, xxxix, 144, 192; xxxix, 483; xxxviii, 485. *Vide notam* (42) ejusdem voluminis. Quare sic appellatus, xxxix, 146, 152. Opus Gildonis satellites, xxxix, 189; xxxix, 129, 133, 395. Opus comas, Deus est, xxxix, 32, 38, 47, 133, et fides, xxxix, 465. Opus dictum de suis ordinatoribus, xxxix, 77. Opus facta crudelia, xxxxi, 31. Opus raptorum unidique conelamabatur, xxxi, 162. Iur, raptor, proditor, oppressor, separator, xxxix, 49, 239. Opus basilicenses, xxxxi, 150. Opus Ecclesiam Catholicam terra marique arnatis turbis atrociter et hostiliter oppugnavit, xxxix, 83. Sub eius iniquitatis tota Africa genuit, xxxix, 70; xxxviii, 134, 476. decem annos, xxxxi, 476. Opus Donatista improbandum, *ibid.* 144, 146, et tamen in communiore tenebant, *ibid.* 146. Opus secleratum longo tempore sibi notum damnare timebant Donatista, *ibid.* 465. Tandem cum perturbant, quando tinuerunt, *ibid.* 303. Opus Gildonianum adulationis oleo luxuratum Donatista, *ibid.* 199. Adulationes, obsequia, etc., Donatistarum ergo Opus, xxxix, 32. Quod fect Opus, ad suos non pertinere debet Donatista, *ibid.* 436. Opus meum, Mustitani et Assuritanii episcopos suos coegerunt ut ad Primiani communionem revertentur, xxxix, 437, 488; xxxviii, 474, 484; xxxix, 77, 419. Quicumque ab illo baptizati sunt, ubi non poterunt, etiam in sententia Donatistarum, xxxix, 393. Opus Gildonianum in carcere extimuit, *ibid.* 390. Opus maritimum dicebant Donatista, xxxix, 77. Eius natalitia magna celebratione frequentabant Donatista, xxxix, 28; xxxix, 318.

Opus presbyteri, xxxix, 3.

Opus mentium, Deus, ii, 252.

Opus, quid, ix, 393. In op-

probris, cum corrigi non potest a quo jactantur, nihil restat nisi orare, *ibid.* 328. Opprobrium pro Christi nomine sustinentur, *vii*, 427; *rx*, 326; *xi*, 440.

ORATIO vir fortunatissimus, *i*, 192. Unde miser in divitiis, *ibid.* 134.

ORATOR Christianus semper in grandi materia versatur, *v*, 81, 82. Præmittit orationem ac Deum, *ibid.* 77, 80, 109. Veritati potius quam verbis studeat, *v*, 106. Refutare debet quidquid contradi-ci potest, si occurrat, *v*, 85. Agat ut intellegatur, ut libenter, ut obedienter audiat, *ibid.* 77, 80. Perspicuitati studeat et quomodo, *v*, 70, 71. In perspicuitate quædam est diligens negligentia, *ibid.* 70. Oratoris est docere, delectare, et flebere, *ibid.* 72. Quomodo hæc tria præstari possunt, *ibid.* 73. Frustra dicitur et delectatur, nisi et loquatur animus, *ibid.* 75. Interius magis ut sapienter dicat orator Christianus, quam ut eloquenter, *ibid.* 56. Undenam quis consequi potest, ut sapienter dicat, *ibid.* 57. Qui eloquenter dicunt, suaviter; qui sapienter, salubriter audiuntur, *ibid.* Audientur utiliter, qui etiam utiliter non agunt, *quare*, *ibid.* 105. Orator Ecclesiasticus bonam vitam eligit, sed non negligi bonam famam, *ibid.* 106. Obediens auditur orator Christianus, cuius vita dictioni respondet, *ibid.* 105.

ORATOREM Christus lucratus est de piscatore, non piscatorem de oratore, *vii*, 84. Non culpandus qui a perditione conscriptum sumit eloquium, quod ad populum profertur, *v*, 108, 109. *Vide* CONCORDATOR, EQUESTRIAM, PREDICATOR.

ORATIO locutio est hominis ad Deum, *x*, 191. Oratio est mentis ad Deum affectuosa intentio, *xxiv*, 352. Oratio est avis velocissima, quam etiam velocem penetraat, et attingit, et volat ut cœlum ad pedes Domini, nec ab eo recedit quousque exaudita fuerit, *ibid.* 452. Oratio sacrificium est, *vii*, 251. Oratiois nomine omnes regulæ sancti desiderii intelliguntur, *xxiv*, 15. Oratiois quod opus sit ad Deum, *xiv*, 215. Si Deus novit quid necessarium sit, *xxvii*, 178, 368. Et si sciat Deus quid nobis sit necessarium, non propterea non orandum, *xxxvi*, 143. Quia vult in ora-

tionibus desiderium nostrum exerceri, quo possimus capere quod præparat dare, *xxxix*, 476. Deus dare vult, sed non dat nisi petenti, non det, non capienti, *xi*, 74. Orandi quæ nobis sit causa, et cur preces nostras Angeli Deo annuntiant, cum ipsam nil laeset, *xi*, 60, 61. Preces nostras Deo annuntiant, non ut Deus instruat, sed ut ipsi construant, *ibid.* 61. Peti a se cur Deus voleat, quæ possit etiam non orantibus dare, *xxxvi*, 118. Deus rogari vult, ut subveniens ametur, *xi*, 243. Ad hoc quod nondum habemus jubet Deus et habemus, ut admodum quid petamus, *xxv*, 355. Orandum est, licet res postulata non impetretur, *xxiv*, 109. Orare debemus ut ad crucem ascendere valeamus, *ibid.* 352.

Oratio argumentum necessitatis gratiæ, *xxxvi*, 37. Clarissima gratiæ testificatio, *xi*, 400, 401. A Deo petitur hoc ipsum quod ab homine exigitur, *ix*, 414. Ut det ipse quod petit, rogandus est Deus, *xii*, 393, 318. Cum oramus, nihil aliud dicimus quam, *Da quod jubes*, *xxxlii*, 337. Orandi præceptum quatenus observet Massaliani, *xxvii*, 239.

Orationes ad quid necessariae potentibus observet Pelagiani, *ix*, 142. Orationis necessitas, *xxxii*, 334; *xxxiv*, 42. Assertit contra Pelagianos, *xxvi*, 354. Oratio necessaria his qui gratia non aguntur, *xxxvi*, 7. His qui accipiunt se ad bonum faciendum, *xxxvii*, 85. Oratio homini necessaria, non tantum ut ipsi ignoscatur, sed etiam ne peccet, *xxxvii*, 496. Ut non intremus in peccationem, si voluntas sufficeret, non orarem; quæ tamen si desset, nec orare possemus, *xli*, 238. In oratione cognoscit homo, unde accipit quod vult habere, *xxxvi*, 8. Oratio admonet quod indignum adiutorio Domini, ne spem bene vivendi in nobis possidemus, *xli*, 238. Ex sententia eorum qui Legem per viros proprias impleri posse dicunt, sequitur nos non orare debere, *x*, 147, 392, 396, 415, et cetera. Stultum est orare ut facias quod in potestate habes, *xxxvii*, 486. Invocandum Dei adiutorium, *xix*, 401. Oratio non propter quod finimus, sed propter quod minus necessaria, *xxxiv*, 371. Oratio et gra-

tiarum actio necessaria, *xli*, 8, 17. Oratio a gratulatione quid differat, *vii*, 135; *xi*, 95.

Orare, quod orandum, *x*, 192 et *seq.* Orandum ut Deus det, quod et habemus julet, *xxvi*, 355, ut datum conservet, ac nondum datum supplet, *ibid.* Orandum ut Dei dona in nobis augeantur, *xi*, 460. Quod nondum accepimus, nos accepturos esse fidamus; eo quod de acceptis ingrati non sumus, *xxvi*, 355, 356. Oratio quomodo petamus quo accepimus, *xxxvi*, 111. Nolite alicui ad Deo querere, nisi Deum, *xxi*, 183. Quid erit mihi quidquid mihi dederis præter te? *ibid.* 197. Orationis remedium contra peccata accipimus post integritatem remissionis, *xix*, 130. Orandum est a Domino ne peccemus, *xi*, 417. Oranda hæc vita, cætera propter ipsam, *xxxix*, 471, 475, 482, 484. Beneficia temporalia et æterna quomodo petenda, *xlvii*, 140, 141. Temporalia a Deo petentes, nihil petunt, *xix*, 234. Discite hoc petere a Deo, ubi non timeatis exardere, *xii*, 344, 156. Multi clamant ad Dominum pro temporaliis rebus, vix quicquam propter ipsum Dominum, *x*, 4. Necessaria corporis a Deo solo petenda, non a demoniis, *ix*, 158, 159. Orandum est ut incoluntias, amicitia, sufficientia habeantur, aut si jam adsint, teneantur, *xxxix*, 474. Oremus ut valeamus quod voluerimus, cum Deo donante recte superemus, *xix*, 238. Sciens unde acciperis, ab illo pete ut perficiatur, a quo datum est ut inciperet, *ibid.* Falli eos qui in adversis tantum, et non in prosperis putant invocandum Deum, *xviii*, 319. Quæ mala sunt, non sunt postulanda a Deo, *xxv*, 167. Non parva est tentatio, si contra tuam sit causam tua postulatio, *ibid.* 170.

Orandum pro persecutoribus Ecclesie, *xi*, 180. Orandum pro inimicis et persecutoribus, *xvii*, 309; *xix*, 294. Orare pro inimico tuo si dilectis, ambulas in vitam Domini, *xvii*, 458. Injuriarum Deo facit qui cum orat, ut inimicum suum premat, *viii*, 187. Oratio nostra facit clemensiam, cum pro inimicis ut pro amicis profundatur, *xx*, 85. Quare nunc Ecclesia orat pro inimicis, et in novissimo iudicio non orabit, *rv*, 204. Gra-

tior est Deo pro fratre deprecatu, ubi sacrificium charitatis offerunt, *xxxviii*, 298. Orant pro se invicem omnia membra, caput pro omnibus interpellat, *xvii*, 438. Orare pro quibusdam fratribus non nobis præcipitur, *xvii*, 198, 200, 201. Orant pro infidelibus ut credant, *xix*, 433, 434. Qui sacerdos stans ad altare exhortetur populum orare pro infidelibus, pro catechizandis, pro fidelibus, *xli*, 217, 295. Orat Deum sacerdos clara voce ad altare, ut incredulis gaudeat ad fidem suam venire compellat, *ibid.* 233. Ideo Deus per orationes credentium nondum credentes credere facit, ut ostendat quia ipse facit, *ibid.* 234. Orationes quas facit Ecclesie sive pro infidelibus ut convertantur, sive pro fidelibus ut augerentur in eis fides et perseverent, destrunt Pelagianis, *xxvii*, 251. Oratio pro quibus et contra quos impendenda, *vii*, 420; *viii*, 191. Orare contra quemquam non licet, *xiv*, 201. Non oraret Ecclesia pro reprobis, si essent cogniti, *ix*, 203.

Oratorium auxilia quam utilia, *xxxix*, 352, 403. Orationes sanctorum quantum pro aliis valeant apud Deum, *xi*, 224. Orantibus aliorum magnos etiam viros debere se commendare, *xli*, 301. Oratio Dominica pro eis tantum est officium, quantum fides pro dilectionem operatur, *ix*, 64. Gaudende de nobis Martyrque, qui orant pro nobis, *x*, 283. Orans pro Ecclesia Catholica neminem singulorum preterit, *xx*, 430. Oratio Ecclesie pro omnibus hominibus, non tamen exauditur pro omnibus, *iv*, 204. Orans Ecclesia pro quibusdam exauditur, *ibid.*

Orando quid observandum, *xi*, 120. Quomodo orandum, *xiv*, 213; *xv*, 54. Quid oremus scit oportet necimus, *xxxv*, 377. Oranti duo cavenda, ne aut quod non debet, aut a quo non debet petat, *xviii*, 176. Sic orandum est quomodo docuit Christus, *xi*, 120. Oratio incipere debet a laude Dei, *xii*, 468.

Oratio duplex, interior et exterior, *viii*, 135, 136. De interiore oratione intelligendum illud, *Sine intermissione orate*, *ibid.* Oratio sine intermissione certius exauditur, *xxxix*, 475. Orare sine intermissione, est vitam beatam a Deo solo sine intermissione desiderare,

ibid. 477. Orationes crebrae, sed brevissime et rapini iaculatae, fratrum qui sunt in Aegypto, *ibid.* 478. Oratio diu cum vacat, id est, cum alia lonarum et necessarium actionum non impediunt officia, non est improbum nec inutile, *ibid.* Orare frequenter, non est orare, in multiloquio, *ibid.* Quid sit multum loqui, quid multum precari, *ibid.* Oratio multiloquium in oratione vitandum, xviii, 178. Orationum diligentur cura in Scripturis, specialiter viduis inventura inuncta, xxxix, 485, 486. Oramus veritas per certa temporum intervalla, ut quantum in desiderio vite aeternae profectibus nobis inoleascamus, et ad hoc augendum nos ipsos acriter excitemus, *ibid.* 478. Orare non nisi spiritaliter spiritu renatos docet, *ibid.* 480. Orandum in templo mentis, 1, 525. Orare in clausis cubiculis quid, *ibid.* 524. Non recte oratur, nisi in intimis cordis, xxxviii, 212. Quando oras, claudere ostium ne tentator ingredatur, xii, 387. Oratio vocalis sine intentione in Deum, inanis est, xi, 524. Orationis vox, que, xii, 344. Multorum oratio habet sonum, vocem non habet, *ibid.* Oratio clamor ad Deum, non corporis vocis, sed cordis, vii, 194, 141, 430, xi, 386. Oratio nostra vis sine mentis evagatione, x, 190; xi, 524. Mira Dei benignitas tolerantis orationes, que cum mentis evagatione fiunt, x, 190. Orans in toto corde, clamat quando alioquin non cogitat, xi, 524. Magna in oratione, intentione, magnam exprimit orantis affectum, *ibid.* Qui orationem suam tepidam, frigidam et pene nullam dolet, jam orat, xxxviii, 484.

Orandi tempus, tempus gratiae Dei, xxvi, 98. Orandi tempus post galli cantum, xi, 528. De loco et modo orationis, xv, 144. Magis valet petentis affectus, quam petentis loca, xxxxi, 278. Si aliquis in memoris haereticorum orans exauditur, non pro merito loci, sed pro merito desiderii recepti sive hominum, sive malum. *ibid.* Situs corporis ad orandum nullus est prescriptus, xxxviii, 212. Supplicatibus congruentis situs, genua flexa, extendere manus, solo postera, xlii, 607. Fronte terram percutere, xxi, 411. Per hac cordis af-

fectus, qui ut ferentis ita processit, quia facta sunt crescit, xxvi, 807. Hoc cum quis praestare nequit, in secretissimo cubili, ubi compungitur, sternitur, *ibid.* Oramus stans quinquaginta diebus post Pascha et omnibus Dominicis, xxxviii, 516, 520. Ad orationem stantes curae continentur ad Oramum, xvi, 218. An ubique Christiani diebus Paschaliibus et Dominicis stantes orent ignorat Augustinus, xxxviii, 520.

Orandum est perseveranter, ix, 241. Orationis instantia commendatur, ix, 241; xi, 444. Famebici Dei esse debemus, a iude ianuam conspectus illius medicum in orationibus, xii, 490. Orationes iustorum cum lacrymis et genuitu, xvii, 429. Orantis gemitus, xli, 379. Dulces orantium lacrymae, xii, 132. Oratio munda quemam, xxxiv, 18, 19, 23. Orationis ala duae, jejuniu et elemosyna, xvii, 256. Gemina elemosyna, xviii, 210; x, 80, 81, 82. Unde oratio multum adjuvat, xxxix, 483, 488. Oratio jejuniis et elemosynis adjuvanda, xx, 90, 594; xxi, 380. Haec est iustitia hominis in hac vite jejuniu, elemosyna, oratio, viii, 263. Oratione sua humiles contingunt Deum, xvii, 347. Oratio est castus, ut non quod cupiditas sed quod charitas quaerit potius, xx, 85. Oratio tanto acceptior est, quanto magis naturae suae spiritualis implet effectum, *ibid.* 98. Illic est istam Evangelicam speciem implet, quanto magis animus a carnali voluptate suspenditur, *ibid.* Qui dilacerant a Domino Jesu Christo milites esse et humiles corde, plus cogitando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xx, 410. Cor quod recte petit, recte pulsat et querit, pius esse debet, xviii, 489. Vita pulsata, vite aperitur, *ibid.*

Oratio optima, visa iusta, iv, 58. Quam celeriter accipiuntur orationes bonae, non operantur, viii, 263. Orationum fides praevolit, xli, 53. Orationis fons fides, xix, 4. Orationis meritum debetur fides quae data est non oranti, xli, 53, 57. Non orat nisi fides, xix, 432. Si fides deficit, oratio perit, *ibid.* 4. Fides, spes et charitas ad Deum perducunt orantem, xxxix, 482. In fide, spe et charitate, continuato desiderio semper

gramus, *ibid.* 477. Orant spes et charitas, ac per hoc et fides, xxvi, 98. Oratio semper iungetur ad odium, semper dilectione pascetur, xx, 85. Fides in Christum ratio impetrandi, xiv, 296. In nomine Christi nihil petit, qui de Christo sentit, quod non est sentendum, vel qui petit aliud ad salutem non pertinet, xvi, 299, 300, 304. Petitur in nomine Salvatoris, quod pertinet ad rationem salutis, *ibid.* 218. Non petimus in nomine Salvatoris, quodcumque petimus adversus utilitatem salutis, *ibid.* 169. Oratio non per Christum, xi, 264. Oratio non fit per Christum, ipsa est peccatum, *ibid.* Oramus ad illum, per illum, in illo, x, 183. Ille orat pro nobis, orat in nobis, oratur a nobis, xx, 39; xxii, 30. Orat Christus, et dat quod orat, xx, 148. Ad hoc oravit Christus, ut doceret orare, ix, 40. Orare nos docet Christus ut magister, et exaudit ut filius, xi, 287. Ad orandum similitudinem Christus hortatur, xviii, 290, 578, 597. Implorare posse donavit Deus; et ut implorares, excitavit cor tuum, xix, 494.

Orat desiderium, etiam lingua tacet, in oratione desiderium, quod ferventior praecedat affectus, xxxix, 477. Ipsum desiderium tuum oratio tua est; et si continuum desiderium, continua oratio, xvii, 135, 136. Oratio de corde fidelis, tanquam de ara sancta surgit in modum incensae, xii, 360.

Orandi gratia ex Spiritu sancto, xi, 445. Oratio est donum Dei, xii, 53, 57. Orationem cum fide a se esse, caetera a Deo obtineri volentes, refelluntur, xix, 432. Orate Deum, gratia spiritualis munus, xxxv, 77; xxxvi, 167. Oratio spes unica in malis saeculi praesentis, xviii, 369, 374. Quando dormitet, *ibid.* 375. Orationes nostras Angeli quo animo offerunt Deo, xxxix, 478. Deus non sinit esse in periculis perire qui ad se clamant, xvii, 194.

Oratio Dominica, regula postulandi Apostolis a caelesti iurisperito data, xxi, 412. Oratio quare verbis tradita, xiv, 214, 215, Orationis Dominicae expositio, xvi, 220; xviii, 178; xxvi, 172; xxxix, 479. Orationis Dominicae praefatiuncula, xiv, 216. Eius petitiones apud Mattheum

septem, apud Lucam tantum quinque, xxvi, 172 et seq. In oratione Dominica tria ad vitam aeternam, quatuor ad temporalium pertinent, xiv, 224. Orationis Dominicae tres ultimas petitiones contra consensum adhibenda, xxxix, 486. Orationis Dominicae petitiones, cum septem domini Spiritus sancti, et beatorum divinis Evangelicis canonum, xiv, 225. Orationis Dominicae petitio tertia, *Viat voluntas tua, quid nomat, xxxv, 144, 142.* Boni ex animo dicunt, *Feniat regnum tuum*; non ita mali, xviii, 49. Oratio Dominica et symbolum complectuntur fidem, spem et charitatem, xxvi, 98. Catechumeni symbolum prius, et post oratio Dominica traditur, xviii, 176, 191. Oratio redditur a competentibus post octo dies, *ibid.* 202, 212. Oratio Dominica ad fideles praesertim pertinet, xxi, 410. Oratio Dominica in sacrorum mysterium celebratione, xviii, 90; x, 179. Oratio Dominica quotidie dicitur ad altare, xviii, 214. Praeceptio eucharisticae cur praenunti debet, xvii, 320. Qui petit orationem in oratione Dominica non invenitur, xxxix, 481. Oratio Dominica continet quidquid recte et congruenter orari potest, et ad eam caetera alia orationes reducantur, xxxix, 480. Exaudiri debet, xvi, 300. Desiderium forma in Dominica oratione, xviii, 178. Quisquis orat quod ad istam Evangelicam preceptum pertinere non possit, carnaliter orat, xxxix, 480, 481. Orationem Dominicam nisi dicas, non eris orans, xii, 190. Si aliam dicas, non exaudieris, *ibid.* Orationem Dominicam securus dicit, qui quod dicit, *ibid.* In ea pactum de remittendis debitis, quo tenetur et nos fratris iugosceret, xviii, 485; xx, 104; xxi, 329. Quo animo dicendum, *Dimitte nobis debita, xxxix, 164.* Oratio Dominica de dimittendis debitis, est iuris necessaria, vt, 64. Qui ubi dicitur preces, adnoctat est iustus; si mentis, testis est; si non te corrigis, iudex erit tuus, xvii, 634. Oratio Dominica, medicina quotidiana, xvii, 31. Oratio Dominica, medela quotidiana contra peccata levia, vt, 363. Quotidiana nostra mundatio, xxxix, 224. Quotidianus pe-

ccatorum, xvii, 320. Quisquis orat quod ad istam Evangelicam preceptum pertinere non possit, carnaliter orat, xxxix, 480, 481. Orationem Dominicam nisi dicas, non eris orans, xii, 190. Si aliam dicas, non exaudieris, *ibid.* Orationem Dominicam securus dicit, qui quod dicit, *ibid.* In ea pactum de remittendis debitis, quo tenetur et nos fratris iugosceret, xviii, 485; xx, 104; xxi, 329. Quo animo dicendum, *Dimitte nobis debita, xxxix, 164.* Oratio Dominica de dimittendis debitis, est iuris necessaria, vt, 64. Qui ubi dicitur preces, adnoctat est iustus; si mentis, testis est; si non te corrigis, iudex erit tuus, xvii, 634. Oratio Dominica, medicina quotidiana, xvii, 31. Oratio Dominica, medela quotidiana contra peccata levia, vt, 363. Quotidiana nostra mundatio, xxxix, 224. Quotidianus pe-

nicius quo terguntur peccata, xix, 548. Quasi quotidianus baptismus, xx, 119. Oratio Domine delet peccata non quiescuntque, sed parva, iv, 222. Delet minima et quotidiana peccata, ii, 423. Quodammodo, quotidiana dimittit. Si veraciter dicatur, quotidiana dimittit peccata, xxxvii, 464. Delet et scelerata gesta, si ab his penitendo discedatur, ii, 423. Oratione Domine dimittitur quidquid in jejuniis et elemosynis delinquitur, xxxvii, 45. Peccata venialia operibus misericordie et oratione mutandatur, xi, 244.

Orantes quosdam Deus exaudiat, xi, 486. Quis fiduciam habere possit, quod accipiat quod petit, xxxiv, 32. Multa Deus orantibus prebet, qui etiam orantes prevenit, xxxv, 264. Qui manent in Christo accipiunt quod petunt, xvi, 200. Oraciones peccatorum non exaudiri creus dicit mundum creus videns, xix, 158, 162. Deus solus pauperes exaudiat, ix, 340. Exauditio sequitur confessionem humilem, vii, 431, 432. Qui vult audiri a Deo, prius audiat eum, xvii, 318. Otius exauditur una obediens oratio, quam decem nullam contempitoris, iii, 432. Non accipiunt homines quod petunt, quia male petunt, xvi, 167. Orandum est ut non faciat Deus, quod non bene petimus, *ibid.* 170.

Oratio. Aliquando Deus iratus dat quod petit, et Deus propitius negat quod petit, xxi, 344; xxxvii, 273. Nonnullis impatientibus Dominus Deus quod petebant concessit iratus, sicut contra Apostolo negavit propitius, xxxix, 483. Metuendum est ne Deus nobis noxia, quae possent non dare propitius, det iratus, xvi, 167. Preces demonum exaudiat Deus ad tentandum, quam ipsum Job ad samandam, xvi, 467, 468. Apostolus rogat, et non accipit; diaboli rogat, et accipit, quare, vii, 203; xii, 467. Paulus non exaudiat ad voluntatem, sed ad sanitatem, xxv, 344. Quomodo aeterna, quove animo temporalia petenda, *ibid.* Exauditur multi et multis modis, non solum Christiani Catholicis, sed et Paganis, et Iudaei, et haereticis, xxxix, 272. Extra Ecclesiam exauduntur multi ad multa, sed non ad vitam aeternam, viii, 257; x, 501; xii, 167, 193. Preces improbo-

rum quomodo exaudiantur, xvi, 523. Nec clauso ore exaudiantur a Deo, et nulli in magnis clamoribus non exaudiantur, xi, 537. Exaudiantur quodam ad damnationem, et non exaudiantur quodam ad salutem, xvi, 293. Deus alius exaudiat, alios non exaudiat, prout enique novit expellere, x, 193; xii, 467. Quodnam desiderium se exaudiantur sponditur Deus, xi, 27; xii, 477 et seq. Superflua petens propitio Deo non exauditur, xviii, 439; xviii, 373. Cito exauditur, qui terrena non petit, xii, 291. Derelinquens non derelinquit Deus, quando in bonis temporalibus non excedit, xii, 21, 31, 72. Deus non exaudiat ad temporalia, intelligamus ab ipso desideranda sempiterna, viii, 266. Dum Deus tribulationes non auferit uti deprecati fueramus; nos ab eo negligi non existimamus, sed bona ampliora speramus, xxxix, 483. Male usurus homo eo quod vult accipere, Deo potius miserante non accipit, xvi, 167, 169, 186. Exaudiat Deus ad similitudinem, non ad voluntatem, vii, 293; xii, 470. Non habeatis pro magno exaudiri ad voluntatem, habete pro magno exaudiri ad utilitatem, xxi, 344. Pater est Deus, et quod mali expugnat filii non dat, xii, 496. Crede Patri, quia si tibi expedit, daret tibi, xvii, 374. Non petendum est aliquid quasi suum, sed quod nobis Deus expedit scit, viii, 502. Novit Deus quid dari nobis expediat, nos autem intendamus, quid nobis prestet accipere, xvi, 496. Propitius Deus cum male amamus, negat quod amamus; iratus autem dat amant quod male amat, vii, 242. Cum id amamus quod vult Deus ut amemus, proci datus daturus est nobis, *ibid.*

Oratio. Deus et cum differt, adest; et quod differt, adest; et differendo adest: ne preproprium cum impel voluntatem, perfectam non implet, quia est, xii, 397. Oratio pro justo facilius, pro iniquis magis laborat, xviii, 32; xxi, 193, 140, 148. Cum aliquando tardius dat, commendat dona, non negat, xvii, 250. Quod dare vult Deus, differt; ut amplius desideres dilatum, ne vilis cito datum, *ibid.* 375. Deus forte aliquid dare differt, sed memet surrientem relinquit, xv, 213. Quisdam

non negantur, sed ut congruo dentur tempore, differuntur, xvi, 300. Novit horam dandi qui curat, xii, 466, 467. Deus si non dat ad horam, exercet querentem, non contemnit petentem, xv, 211. Orationibus Deus vult desiderium nostrum exerceri, quo possimus capere quod parat dare, xxxix, 475. Oratio sanctorum beneficium dilations tribulationum adversitate quasi repellit, ut tanquam ignis flatu percussus ardentius inflammetur, x, 245, 246. Differtur tantum quod in nomine Salvatoris petimus, non negatur, xvi, 170. Fidelis multa deprecat secundum saeculum, et non exauditur; ad vitam autem aeternam semper exauditur, ix, 400. Orationes, observationes, etc., qui differunt, xi, 176, 177. Finit precesiones autem quam illud, quod est in Domini mensa, incipit benedici; orationes, cum benedicitur; interpellationes sunt postulationes, cum populus benedicitur; et post haec omnia gratiarum actiones, *ibid.* 478.

Oratio communis vocis diaconi dicitur, xxxviii, 521. Orationibus communibus et alteris plus agimus, quam singularibus et privatis, ex *Innoc.*, xi, 439. Oratio ante cibum, xxxiii, 372. Oratio pro mortuis ad altare, xxv, 225. Oratio pro defunctis, iv, 204. Egregie Augustini orationes ad Deum, xvii, 414, 430, 451.

ORATORUM, xxvi, 574. In oratorio nemo aliquid agat, nisi ad quod est factum, unde et nomen accipit, vii, 400.

ORBS terrarum. Adami nomine significatur, x, 143. Orbis terrarum partes, ii, 318. Orbis terrarum non per veteris Legis observationes, sed per Evangelii fidem possessio Abrahae facta est, *ibid.* 364.

ORBS Romanus universum orbem Romanum nomen Augustus tenuit et defendit, xi, 288.

ORCUS frater Jovis et Neptuni, ii, 340. Orcus receptor mortuorum, *ibid.* 310. Orcum terrenam et infamam mundi partem esse voluit, *ibid.* 329.

ORDINATIONIS sacramentum, xxxv, 228. Ordinationis benedictio, xxxix, 13. Ordinatio cleri fit ad plebem congregandam, xxvi, 279. Ordinandi debent esse sine crimine, xxxiv, 426. Or-

dinalis nomen suspecto imponere, nec ad commendationem suam alteri episcopo cum subintroducto recens Augustinus, xxxix, 83. Ordinare debeat qui in parte Donati baptizatus est, rogatus Augustinus non consensit, sed addidit, *Alud est facere si cogaris, aliud consensere ut facias*, xii, 268. Ordinationis subtempore hieronymus fuit Augustinus, xxxvii, 306. Post etiam omni multo gravius exparte est, quam putabat, *ibid.* Ordinatus Valerium obsecrat, ut ipsum sicut in secessu preclusus ac studio agere, quo instructor fiat, *ibid.* Negat Augustinus Finianum in Ecclesia sibi tradita ab alio episcopo, nisi se interrogato ac permittente, posse ordinari, xxxix, 439. Credebat populus Hipponeus non posse fieri, ut qui spud se ordinaretur etiam inveni, a sua urbe posset abscedere, xxxix, 437. Alter sententia Augustinus, *ibid.* Ordinationis sacramentum non licet iterari, xxi, 175, 177. Non amittitur, *ibid.* 236. Sacramentum ordinationis manens in ordinatis, xxvi, 279. Etiam in eo qui aliqua culpa renovetur ab officio, *ibid.* 280. Ordinati etiam extra Ecclesiam in suis honoribus sunt suscepti, xi, 276. Ordinationis Aurelii anniversarius dies, xvii, 614. Item ordinationis Augustini, xxi, 213, 219. Ordinator Stephani Petrus, *ibid.* 24.

ORDO est parium dispariumque rerum sua enique loca tribuens dispositio, iv, 37. Ordo est per quem agitur cum esse, xxvii, Deus constituit, xxxix, 355, 361. Ordo, bonum generale in rebus a Deo factis, xxxix, 242. Ordo rerum quid valeat, xxxix, 553. Ordine cuncta a Deo administrantur, i, 153, 154, 173. Eo continentur etiam mala, *ibid.* 156. Ordinationi cogit esse, inordinatio non esse, xxxix, 539, 540. Ordo penes ipsum qui novit ordinare quod creavit, xxi, 8. Ordini rerum transeuntium pro nostris meritis assit sumus, i, 498.

Ordo naturae in homine quis, iv, 17. Ordo et pax exigit, ut prius homo Deo, deinde caro homini subiaceret, xii, 431, 432. Ordinem tenere et ordine teneri, non idem, i, 511. Injusti juste et fideliter obediuntur, iv, 369. Peccatum hominem ordinavit Deus turpem

non turpiter, *r.*, 499. Ordinare novit Deus descentes se animas, *xxv.*, 522. Qui in iuste se ordiati in peccatis, juxta ordinatum in panis, *xi.*, 11.

Ordo dixit ad Deum, *i.*, 163. Ordo rerum servandus, ad animam bene agi, *ix.*, 10. Ordo vite et eruditiois, *i.*, 193 et *seqq.* *fuse.* Ordo ille approbandus, ubi postora procedunt, *xxv.*, 510. Ordo non est, ubi deterioribus meliora subjunguntur, *xxvii.*, 288. Quod mutatur in melius, ad esse et ad ordinem tendit, *ibid.*, 531. Ne quis perturbetur si prescriptus ordo turbetur, cum incertum sit quid utilis agamus, *xxv.*, 509, 510. Ordinare res agendas pro nostro capto debeamus, *ibid.*, 510. Res ordinatas nos pergere non ideo gaudeamus, quia nobis, sed quia Deo sic eas agi placuit, *ibid.* *Eis* voluntatem Dei proponere quisque paratus sit, *ibid.* Unus ordo interduo dicitur malus, *xxx.*, 260, 261. Libri de Ordine scripti sub finem anni CCLXXXVII, *i.*, 443. Zenobio sunt dicati, *ibid.*, 146, 147. Quare, *ibid.*, 159. Ordinis nomine scripta Maalaurensium epistola, *xii.*, 382. Ordini leges replicare, *xxxix.*, 163.

ORIBUS pertinet ad ignem, qui exurit quod vitiosum est in amore conjugum, *iv.*, 214, 215.

ORER interpretatur Siccitas, *x.*, 136.

ORGANUM omnia instrumenta musica significant, aliquando tamen similiter pro solo is que foliis insuntur, *ix.*, 19; *xiii.*, 88. Organa musica sanctorum designant, *xiii.*, 88. Organa sua habent civis Jerusalem Scripturas Dei, precepta Dei, promissa Dei, etc., *xii.*, 269. Organarius qualis, tale organum, *xxi.*, 53.

ORISSIS et Phylis, *xxvi.*, 72.

ORISSI. Magi ab Oriente venientes adorare Jesum infantem, *xxiii.*, 130; *xxiv.*, 208, 210, 215, 216, 424. *Vide* MAGI, *EPHRAÏA.*

ORIENTALES heretici Donatistas aliquo modo se sociare tentaverunt, *xxxix.*, 507. An iudicium quod habuerunt de baptismo recedendum, non constat, *ibid.*, 480. Orientales propter requiem Domini significandam jejunium sabbato relaxant, et propter humilitatem mortis Domini quadam ex Occidentalibus jeju-

nant; sabbatum Pasche ab omnibus jejunatur ad renovandam memoriam doloris Apostolorum de morte Domini, *xxxviii.*, 404, 405.

ORIENTALES porta que respicit ad Orientem, semper clausa erit, et nemo intrat per eam nisi solus pontifex, *xxiii.*, 149.

ORIGENES, *xxix.*, 435, 436; *xii.*, 449. Ejus error quod omnia recurrunt ad id unde dellexerunt, *xii.*, 449. Origenis error de supplicio diaboli et damnationum non semper duraturum, *xxxix.*, 53, 54. De salvando etiam diabolo, *iv.*, 192. Origenem sensisse, posse diabolum misericordiam Dei impetrare, quidam asserunt, quidam negant, *xxxix.*, 387. Origenis sententia de salvando diabolo refellitur, *iv.*, 198. Origenes erravit, quia clementior fuit, *ibid.* Animus de cetero lapsus esse putaverat Pythagoras, Platonem, Origenes, *xii.*, 320. Origenis libri *xxxi.* *apoc.*, *iii.*, 38. Origenes ex Theodotone addidit ad Septuaginta interpretationem, *xxxix.*, 70. Psalmos interpretatus est, *ibid.*, 69. Quinque volumina scripsit in Epistolam ad Galatas, et de eadem agit lib. X Stromatum, et alibi, ex Hieronymo, *xxxix.*, 55, 56. Nec Petrum peccasse, nec Paulum proceatit arguisse majorem, ideo asserit, ut Porphyrio blasphemani respondeat, *ibid.*, 56, 69. Origenis et veterum sententiam de Petro repellebat a Paulo Joannes Chrysostomus amplexus est, *xxxix.*, 57. Hieronymum rogat Augustinus, ut prode Origenis et veterum errata, *xxxviii.*, 418. Origenes ab Hieronymo mirabiliter laudatus, ac post non mediocriter nec de mediocribus questionibus reprehensus, *xxxix.*, 413. De Origenis quibusdam opinionibus quas non recepit Ecclesia, liber ab Augustino scriptus, *xx.*, 370. Origenes reprobat ab Ecclesia, *quarta.*, *iv.*, 192.

ORIENTIARI heretici qui et Adamantii tractoris, *xxvii.*, 228. Originianorum dogmata plura defendi possunt, sed quadam admittant que a Catholica Ecclesia non recipiuntur; maxime de purgatione et liberatione accursus post longum tempus ad eodem mala revolutione rationalis universe creature, *ibid.*, 228, 229.

ORIENTARI alii heretici a necio quo Origene dicti sunt, *xxvii.*, 228.

ORIGINALIS peccatum, *xix.*, 458, 483; *xx.*, 583, 586. Originali peccato obnoxii omnes, *ix.*, 344; *xxiii.*, 519. Parvuli, *iii.*, 585. Originale peccatum trahit infans ex Adamo, qui unus erat cum illo et in illo, *xxxix.*, 236. Generatio ex Adam uno delicto obligat; regeneratio ex Christo tam illud quam quiddam peccata ex iniquis operibus humane conversationis accedit, solvit, *xi.*, 251, 252. Nasci ex Adam necessitatis est ex damnatione; nasci per Christum, voluntatis et gratiae, *xiv.*, 422. De incarnatione anime nulla sententia tenenda que neget peccatum originale, *xi.*, 344, 345. Si anima creetur singula singulis quomodo peccatum originale contrahat, *ibid.*, 330, 331. Originale peccatum et alienum est, et nostrum, *xxxvi.*, 217. Originale vinculum damnationis, *xxvi.*, 161. Originis peccati dogma de peccato originali in libro contra Jovinianum, et in commentariis in Job stabilitur, *xi.*, 328, 330.

Originale peccatum negabat Pelagius et cum eo Pelagiani, *xii.*, 328; *xii.*, 32. Epistola Zosimi in qua asserit peccatum originale, *xii.*, 82. Originale peccatum arguit infantum baptismus, *v.*, 489. Originale peccatum baptismo diluitur, *viii.*, 446. Parvulorum baptismus non superfluous, quia peccato originali obligatur, *xii.*, 350. In originali malo duo sunt, peccatum aliud que supplicium, *iv.*, 289. *Vide* PECCATEM.

Originali bono insunt propagatio et conformatio, *iv.*, 289. *Opera.*, *iv.*, 16. Ornamentum nobis fuit corpus nostrum; peccavimus, et compedes inde accepimus, *xii.*, 489. Ornamenta exterioris hominis quanto magis appetuntur, tanto sunt interioris detrimenta, ac vice versa, *xix.*, 382. Ornamenta femininum non in tortis erubiles, *ibid.* Ornamenta auri vel vestis non vult Augustinus praeponere prohiberi sententia, nisi is qui neque conjugati, neque concubini cupientes, cogitare debent quomodo placeant Deo, *xii.*, 363. Ornatus maxime Christianorum et Christianarum,

mores boni sunt, *ibid.*, 364. Auri circumspicere et intorio erium et cetera hujusmodi, que vel ad inanem pompam vel ad illeceberram formam adhiberi solent, merito reprobata sunt, *ibid.*, 402. Ornari solis maribus feminina permittenda sunt; et hoc secundum veniam, non secundum imperium, *ibid.*, 364. Si ad ornatum indecentem dura aliqua conditione mulier a viro cogatur, habeat in superbo cultu cor humane, *ibid.*, 403.

OROSIUS, *xli.*, 384.

OROSIUS presbyter Hispanus, *xxxix.*, 439; *xxxix.*, 83; *xli.*, 254. Ab ultima Hispania ad Augustinum transitit, Scripturarum ardore inflammatus, *xi.*, 370. Orosium Augustinus mittit ad Hieronymum, *ibid.*, 324. Orosii commentarium, *xxxix.*, 439. Orosio de Priscillianistarum haeresi et Origenis, quibusdam opinionibus, Augustinus uno libro respondit, *xii.*, 370, 371. Orosius literas Hierosolimiti et Lazari detulit ad concilium Carthaginiense, *ibid.*, 329. Librum in quo Hieronymus de resurrectione carnis preclare disputat, ad Orosium attulit, *ibid.*, 423. Orosium fratrem suum vocat Hieronymus et Augustinus filium, *ibid.*, 378. Orosii elogium, *ibid.*, 324.

ORPHIS poeta theologus, *iii.*, 449, 492. Maxime omnium nobilitatis est, *ibid.*, 466. Inferius sacris prefectus est, *iv.*, 117. Orphi presagia de Christo an apostolorum Genibus, cum Prophetarum Hieroborum, *xxviii.*, 361, 374, 378.

ORPHANI, Latine pupilli, *xli.*, 176. Orphanos et viduas fide gladius verbi Dei, *ix.*, 264.

ORTHODOXI, id est, recta sectantes, *xxvii.*, 544.

ORTHOPOZIS duodecimus rex Sicyoni-
rum, *iii.*, 429.

ORTHOMETRA genus avium non usque-
quaque dissimile coturnicibus, *iv.*,
245, 246.

OS. Os duplex, corporis et cordis, *xxvi.*, 212, 455, 457. Os cordis, *xii.*, 95, 96, 289. Os cordis multa clamat, que ore corporis non dicuntur, *xxvi.*, 210. Os cordis quo consensus tanquam verbum interior exprimitur, *ibid.*, 211. Os interioris discernit auri interior, *ibid.*, 212. Os corporis nihil profert, nisi quod ex ore cordis emanat, *ibid.*, 211. Os oc-

cultum in corde sapida gaudia de pane Dei rumianus, xxx, 416, 417. De quo ore dictum sit, *Os quod mentitur occidit animam*, xxvii, 457. Os Dei, eloquium ejus, xi, 403. Ori non est ponendum claustrum, sed ostium continentiae, xxi, 361.

Os, sive osseum absciditum, firmitas interior, xxi, 322. Ossa in Scripturis firmitatem animae vel fortitudinem significant, vii, 156, 385; xi, 28; xxi, 323. Ossa in corpore Domini dicuntur omnes iusti, firmi corde, fortes, etc., vii, 410; viii, 48, 19, 252; xi, 28. Ossa in Scripturis patientiam in fide significant, vii, 541. Os Ecclesiae, spiritalis, viii, 280.

Osculum infirmo femine alienae, verberare vindicatur, iv, 183.

Osculandi affines consuetudo recepta apud antiquos, v, 458. Osculum pacis inter sacramenta, xx, 179, xxxii, 32. Osculum dabitur infantibus in baptismo, xxxv, 63.

OSSE rex Israel regnavit Romuli temporibus, lii, 46.

OSSE propheta quid praedixit, iii, 471. Osse conubium cum meretrice quid significet, explicatur Apostoli, xxix, 98. OSSEUS maritus Isidis, ii, 410, 412.

OSTENDERE mala, pro facere mala, vi, 32.

OSTENTAB ostendendo dicta, iv, 177.

OSTIUM portae, iulium fidei, vii, 517, 518. Ostium cordis nostri tanquam diuis habet valvas, cupiditatem et timorem, xxi, 387. Ostium cordis diligenter claudendum, *ibid.*

OSTIARIUS Donalista qui se gerat erga ignotos, xviii, 31.

OSTIUM dicitur locum tentationis, ii, 120. Ostio ad pietatem, non ad ignaviam fruendam, xxxix, 3. In ostio non iners vacatio defectiva debet, sed aut inquisitio, aut inventio veritatis, iv, 48. Ostium sermone illud est, quod percipiendae sapientiae impenditur, xvi, 106. Ostium sanctum quondam relinquendum, ut praedictur Christus, *ibid.* 107. Ostium sanctum querit charitas veritatis, negotium iustum suscipit necessitas charitatis, iv, 49. Magna secessione a tumultu rerum laudentium opus est, ut fiat in homine nihil

timere, xxxviii, 275. Desiccare in ostio licet, *ibid.* Ostiosorum negotium, xi, 311; xiii, 8.

OVA non sumunt Manichaei, xxvii, 233.

Oves. Ovium curam Deus ipse suscipit, xviii, 24. Oves Dei quanam, *ibid.* 74. Oves gregis Dei nolite perturbare temporalibus diversitatibus vestris, Deus omnibus aequaliter adest, *ibid.* 75. Oves ad quas Christus missus est, *ibid.* 332. Oves Christi et non oves, quanam, xvi, 30. Oves Christi, praedestinati, xv, 304. De ovibus Christi nulla perit, xvi, 21. Christus ad Iudaeos dicebat non esse eos ex ovibus suis, quia eos videbat ad sempiternum interitum praedestinos, non ad vitam aeternam sui sanguinis peris comparatos, *ibid.* 20, 21. Oves Christi multae ex Iudaeis, sed non solae, xvii, 182. Non solum pastor, sed etiam oves intrant per ostium, xv, 507. Ingressi et egredi per Christum, quid, *ibid.* bona vita ovium consulatur labores pastorum, *ibid.* 166. Oves Christi ante ejus adventum vocem ipsius audierunt, non tantum quod Christi audierunt, oves erant, *ibid.* 502. Ovis Christi ad ovile reducte securitas, xxx, 477. Oves audita pastoris voce salvantur, xviii, 62. Oves peritiam a pastore inventa, ab eadem adhuc queruntur, xi, 343. Oves populi, xi, 423. Oves detonsae, perfecti, *ibid.* 424. Oves et boves in Psalmis, recte accipiuntur omnes sanctae spiritalis creaturae, vii, 193, 194, 195. Ovium spes, sumis et requies in solo Deo, xviii, 59, 27. Oves errantes non sine sanctorum peccatorum negliguntur, *ibid.* 116. Directionem Christum postulat sibi erga oves suas impendi, xx, 313. Diligendus est pastor, mercedarius tolerandus, cavendus latro, xix, 172. *Vide* PASTOR. Oves pascae et manuum Dei sumus, xviii, 43. In inferno sunt oves, quibus mos pastor est in celo sunt oves, quibus pastor vita est, viii, 387.

OVTE. Christi quae oves complectitur, xi, 233. Tres personae ad ovile venientes, pastor, fur et mercenarius, xix, 171.

OVTE, il est, essentia, intelligitur Patris et Filii, xxiii, 142.

OXIMORA Judentia, xxxviii, 380. OZIAS rex Juda, iiii, 469, 470.

P

PACTUS dimittendi, ut dimittatur nobis, xx, 102; xxi, 139.

PAGANISMUS obtulit Faustus et Judaeis et Catholicis, xxviii, 507.

PAGANI vocantur deorum falsorum multorumque cultores, xlii, 352. In quo distant a Manichaeis, xxxviii, 517. Paganitas error unde inolevit, lii, 332. Pagani quid de principio rerum, quid de diis sentiant, xxxviii, 517. Solem adorant, vii, 321. Deus unus a Paganis celebratur variis nominibus, xxxviii, 483. Paganorum religio circa homines mortuos tota occupata fuit, ii, 409, 410. Pagani demones vocat Augustinus, xxxviii, 432. Paganorum sacerdotes mortui dicuntur, non tantum propter impietatem, sed propter mortuos deos eorum, xxxi, 167. Ludendi et saltandi mos receptus in solemnitate Paganorum, vi, 601. Paganorum ludii ritusque sacrorum, turpissimos, xxxix, 161. Crudelissimi, ii, 68, 69. Paganorum imitatione deorum suorum peiores fiunt, *ibid.* 160. Pagani non excusant sua sacrilegia sacra et simulacra, quod eleganter interpretentur quid quaque significant, *ibid.* 267, 268. Paganorum in cultu bligantur deorum concordia, xxxvii, 191. Pagani concordiae praecipua non habebant, xxxix, 526.

Paganorum non vere virtutes, xxxv, 257. *Vide* INFIDELIS, VIRTUS. Virtutes Paganorum steriles, xl, 305, 306. Paganus nihil proles, non quidem quod Paulini opus sit, sed quod medicorum mali, vii, 332. Honesti mores etiam Paganorum nominis ex Deo sunt, xl, 99. Paganorum republice felices luxuriosa, licentiosa, sacrilegae, xxxix, 533. Pagani ad quaedam temporalia exaudiantur, xi, 496.

Eorum doctrina de virtutibus et vitiosis, *ibid.* Pagani in tenebris sunt, vii,

392, 333. Pagani Christum volunt nihil sensisse contra deos suos, sed eos magico ritu coluisse, xlii, 896. Pagani oraculis suis Christum laudare compulsi, *ibid.* 364. Paganorum subterfugium ne fiant Christiani, vii, 332. Pagani in Christianos referunt malorum causas, x, 102. Eorum in Christianam religionem querelae ex vastatione Romae, xviii, 387; xxi, 8. Paganorum scandalum ex pressuris mundi, xviii, 384. Pagani Christianorum discordia avocari a Christiana religione non debent, xxviii, 187.

Pagani intus credentes, sed erubescunt imperialis, *ibid.* 476. Paganorum ad Christum mira conversio, iv, 319. Paganorum superstitione deletur, xvii, 381. Simulacra confringi iussa sunt recentibus legibus, xxxi, 137. Sacrificia capite plecutuntur, xxxix, 179. Ex Paganis multi ad Deum verum conversi timore legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493.

PAGANI non vero virtutes, xxxv, 257. *Vide* INFIDELIS, VIRTUS. Virtutes Paganorum steriles, xl, 305, 306. Paganus nihil proles, non quidem quod Paulini opus sit, sed quod medicorum mali, vii, 332. Honesti mores etiam Paganorum nominis ex Deo sunt, xl, 99. Paganorum republice felices luxuriosa, licentiosa, sacrilegae, xxxix, 533. Pagani ad quaedam temporalia exaudiantur, xi, 496.

Eorum doctrina de virtutibus et vitiosis, *ibid.* Pagani in tenebris sunt, vii,

392, 333. Pagani Christum volunt nihil sensisse contra deos suos, sed eos magico ritu coluisse, xlii, 896. Pagani oraculis suis Christum laudare compulsi, *ibid.* 364. Paganorum subterfugium ne fiant Christiani, vii, 332. Pagani in Christianos referunt malorum causas, x, 102. Eorum in Christianam religionem querelae ex vastatione Romae, xviii, 387; xxi, 8. Paganorum scandalum ex pressuris mundi, xviii, 384. Pagani Christianorum discordia avocari a Christiana religione non debent, xxviii, 187.

PAGANI intus credentes, sed erubescunt imperialis, *ibid.* 476. Paganorum ad Christum mira conversio, iv, 319. Paganorum superstitione deletur, xvii, 381. Simulacra confringi iussa sunt recentibus legibus, xxxi, 137. Sacrificia capite plecutuntur, xxxix, 179. Ex Paganis multi ad Deum verum conversi timore legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatus quidem legum imperialis, *ibid.* 493.

PALASTINUS sive Palaestinus quid significat, xi, 460.

PALASTINUM iudicium in causa Pelagii, xl, 481, 497, 500, 505; xlii, 524, 218. Palaestino concilio quoniam Pelagius anathematizari, xi, 500; xlii, 218.

Vide PELAGIUS.

PALATUM sive Palaestinus Graeci appellant, et